

מסורת הש"ס

ל א מ"י פ"ט מהלכות שבת
הלכה ה':
לא ב מ"י פ"ט מהלכות שבת
הלכה טז סמג לזון סה:
לב ג ד ה מ"י פ"ב מהל'
מעשה"ק ה"י יח ועין
רש"י:
לג ו ז מ"י שם הלכה יט:

שיטה מקובצת

[illegible]

ואם נצעה בו בגרוגרת במקום אחד. פירוש כלים גמורה כל
זרכו לגמרי יותר ממאכל בן דרוסאי: **בשנים** וישעשה
מקובות. לא דמי להוציא חצי גרוגרת וחור והוציא חצי
בפרק המוציא יין (שבת פ"ה.) דתם טעמא דהוציא בפרק הגוזה
(שם פ"ד קד:) מחסור (ט) קליפה ללא

אמר רבי יוחנן הניח בשר על גבי גחלים
היפך בו חייב לא היפך בו פטור אמר רבא
מאי חייב נמי דקאמר כמעשה צלי של שבת
גופא אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן
הניח בשר על גבי גחלים היפך בו חייב לא
היפך בו פטור היכי דמי אילמא דאי לא היפך
ביה לא בשיל פשיטא אלא דאי לא מהפך
ליה נמי הוה בשיל אמאי לא מיהייב
לא צריכא דאי לא היפך ביה הוה בשיל
מצד אחד כמאכל בן דרוסאי וכי מהפך ביה
בשיל משני צדדין כמאכל בן דרוסאי וקמ"ל
דכל מצד אחד כמאכל בן דרוסאי לא כלום
הוא אמר רבא ואם נצלה בו כנגרורת
ב מצד אחד במקום אחד חייב א"ל רבינא
לרב אשי במקום אחד אין בשנים א"ל ג'
מקומות לא וזהתנן ב הקודח כל שהוא חייב
היכי דמי אילמא במקום אחד כל שהוא
למאי חוי אלא לאו בשנים או שלשה מקומות
דחוו לצירוף לא לעולם במקום אחד דחוו
לכבא דאקלידא ואיכא דאמרי אמר רבא
אפילו בשנים וג' מקומות אמר ליה רבינא
לרב אשי אף אנן נמי תנינא הקודח כל
שהוא חייב היכי דמי אילמא במקום אחד
כל שהוא למאי חוי אלא לאו בשנים ושלשה
מקומות דחוי לצירוף לא לעולם במקום אחד
דחוו לכבא דאקלידא תנו רבנן אילו נאמר
י אשר תקריבו לה' לא תעשה חמץ הייתי
אומר אין לי ב א (אלא) בלא תעשה חמץ
אלא קומץ בלבד מנחה מנין ת"ל מנחה
שאר מנחות מנין ת"ל יכל המנחה אשר
תקריבו לה' כשרה וכל פסולה מכאן אמרו
ב המחמץ את הכשרה חייב ואת הפסולה
פטור בעי רב פפא ד חמיצה ויצאת וחזר
וחימצה מהו כיון דיצאת איפסילה לה
ביוצא וכי הדר מחמץ לה לא מיהייב עלה
משום מחמץ אחר מחמץ או דילמא כיון
דחימצה פסול יוצא לא מהני ביה וכי
הדר מחמץ פסול יוצא מיהייב עלה משום
מחמץ אחר מחמץ תיקו בעי רב מרי חימצה
י בראשו של מזבח מהו אשר תקריבו אמר
רחמנא והא אקרבה או דלמא מחוסר הקטרה
כמחוסר מעשה דמי תיקו והשתא דנפקא
תקריבו ב א (לה') למא לי מביעי ליה
מנחת נסכים לחימוץ דברי רבי יוסף הגלילי
הפנים לחימוץ מנחת נסכים מי פירות הם
ומי

דהאי קרא גבי שאר מנחות ששיריהן נאכלין כמיז איתרעך^{10א} לרבויו צהו להני וה"ג צמ"ח אין לי בלא תעשה חמץ אלא מנחות ששיריהן נאכלות מנחות שאין שיריהן נאכלין מניין ח"ל כל המנחה להניח לתם הפנים דברי רבי יוסי הגלילי כ"י ויותר היה נראה לומר דלכך קרי' ירבו ללחם הפנים ומנחת נקבים משום דמנחת נקבים אינה צהה בגלל עצמה ולחם הפנים איז מהן לאישים אבל שאר מנחות צחות בגלל עצמן ויש מהן לאישים וטעם זה אשכחן לקמן (דף ס:) גבי הגשה דמרבי ר"ש שאר מנחות להגשה מאת המנחה ומומנעו שחי הלחם ולחם הפנים דמרביתו מאכלו ומנחת נקבים מדמתי' והקריבו והמיהו תימא דממנעו דלא ח"י לאו מיעוטא הוו מיתרבי להגשה מאת המנחה ומאי שנה לאישים מיעוט ללא מנחתו מכל המנחה אף חימונו והבשה דמריהו צדד פרשתא כמיזי צמחת מרחת' (ויקרא ג) ויותר היה לרבות מכל המנחות שחי מנחת המנחה ועוד קשה דהכא איתרבו מכל המנחה מנחת העומר ומנחת סוטה והתם לא איתרבו מאת המנחה אלא בעי התם קרא לרבויו דמרבה מנחת העומר להגשה מוהבצת ומנחת סוטה מן והקריבו ומיהו צהו אין תימא¹¹ בצברא דכל מרבה טפי מאת אבל זה ודאי תימא דהיו אפכא הכא מהתם דמכל המנחה מרבה מנחת העומר ומנחת סוטה ואילו מנחת נקבים ולחם הפנים לא מתרביא והתם מרבינן מאת המנחה לתם הפנים ומנחת נקבים ואילו מנחת העומר ומנחת סוטה לא מרבינן: **מנחת נקבים** מ"י פירות הן. ושאר מנחות ידוע דמגבלין במים דשמן מועט ובענין זה אי אפשר לגבול אבל מנחת נקבים שמנה מרובה וס"ד דלין נותן מים: ומי

איכא לפלוגי בין הפך ללא הפך כגון בזה"ג כדמפרש לקמן דלא
לא הפך הוה בשיל מנד אחד אבל גבי חימוץ ליכא לפלוגי:
אלימא דרי לא הפך ביה לא בשיל פשיטא. דלא היפך פטור
דחא לא נללא ולא מידי עבד: מאכל בן דרוסאי. שליש הוא

מבושל: קמ"ל. הא דקמיני לא היפך
פסור אט"ג דבשיל מזל אחד
במאכל כל דרסותי לאו כלום הוא:
וכאן נלמד זו מזל אחד בדרגות:
זללים גמורה חייב אפילו כי לא היפך:
קודם. חור כל שהוא במקדח בשבת
חייב: דהוה לנרף. כמו שעשין
נגרין כשזרימין לחור ו' אחד קודמין
שעשין קטנים או זלד וזו ומחמרים
לאותו: לבבא דבאקליטא [ששן] של
מפתח שראשו חד ו' ותוחבין בתוך
המחבה ופותח ונועל: אלא קומץ.
שלא יטול קומץ לבדו ויחמיטנו:
ממנה מין. שלא יחמין כל הממחה
יחד קודם קמיה: שאר מנחה

תורה אור השלם

1. כָּל הַמִּנְחָה אֲשֶׁר
תִּקְרִיבוּ לִי לֹא תַעֲשֶׂה
חֶמֶץ כִּי כָל שָׂאֵר וְכָל דְּבַשׁ
לֹא תִקְטְרוּ מִמֶּנּוּ אִשָּׁה
לִי: וַיֹּאמֶר ב' יֵא

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה אשר תקריבו
דמשמע:

מוסף רש"י

הקודח כל שהוא חייב.
מוקד עץ או אבן כסומל (שבת
קכב:). לרבות לחם הפנים
לחיימוץ. לאזכרה שלא
יחמילו (פסחים לז:).

דבינו גרשום

כמעשה צלי של שבת דאילו
 ואתם שבוהא דברשא
 בכתובתא כשבתא א"י דלא
 נאפקן ביה חייב דמישל
 כממילא הכא נמי גבי עיסה
 מחביב: ואם ניצלה בו.
 לצליה גמורה כמנרות
 מבוסק א [תיבת]: דחזו
 לצירוף. דאי הוו ביחד הוו
 לעילוי ביה אוריא: לכבא
 אלקיאו. ואם של פתחא של
 עץ שמונקין בו נבקל כל
 השואו ומניסין בו עץ קטן
 כעץ שן: מנחת נסכין מי
 פירומן שוהן נבללות
 בשוהן והוא יוכל לחמצה:

לִּיה מִכָּל הַמִּנְחָה אֲשֶׁר
לַכֹּהֲנִים אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לַרְבוֹר
רִבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר לַרְבוֹת יֵלֵךְ